

Brussel, 29 november 2018
(OR. en)

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0139(COD)**

14587/1/18
REV 1

**MAR 175
CODEC 2084
IA 390**

VERSLAG

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	Raad
nr. vorig doc.:	14509/18 MAR 173 CODEC 2063 IA 387
Nr. Comdoc.:	9051/18 MAR 65 CODEC 788 IA 135 + ADD 1
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een Europees maritiem éénloketsysteem en tot intrekking van Richtlijn 2010/65/EU – <i>Algemene oriëntatie</i>

CONTEXT EN INHOUD VAN HET VOORSTEL

1. De Commissie heeft bovengenoemd voorstel op 17 mei 2018 bij het Europees Parlement en de Raad ingediend.
2. De Commissie stelt voor om Richtlijn 2010/65/EU van het Europees Parlement en de Raad¹ in te trekken en door de voorgestelde verordening te vervangen.

¹ Richtlijn 2010/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten en tot intrekking van Richtlijn 2002/6/EG (PB L 283 van 29.10.2010, blz. 1).

3. Telkens wanneer een schip in een haven aankomt of eruit vertrekt, moet het tal van meldingsverplichtingen nakomen. Die verplichtingen zijn niet geharmoniseerd tussen de lidstaten onderling en zelfs niet binnen de lidstaten, en vormen een zware administratieve last voor scheepsexploitanten. Zij vormen ook een concurrentienadeel voor de scheepvaart ten opzichte van andere vervoerswijzen binnen de EU.
4. Dit voorstel wil een oplossing bieden voor die niet-geharmoniseerde meldingsverplichtingen voor schepen. Er wordt een nieuw Europees maritiem éénloketsysteem (EMSWe) voorgesteld, waarin op gecoördineerde en geharmoniseerde wijze alle meldingen worden samengebracht die met een havenaanloop te maken hebben. Er zijn ook bepalingen in opgenomen voor een betere interoperabiliteit en koppeling tussen de verschillende systemen waardoor het mogelijk wordt om nog meer gegevens te delen en opnieuw te gebruiken. Het is echter niet de bedoeling om de nationale maritieme éénloketsystemen te vervangen, wel om ze aan elkaar te koppelen.
5. Daarom stelt de Commissie *onder andere* voor:
 - een EMSWe-gegevensverzameling aan te leggen van alle meldingsverplichtingen in de nationale, internationale en Uniewetgeving;
 - een geharmoniseerde meldingsinterfacemodule voor de nationale maritieme éénloketsystemen te ontwikkelen;
 - het once-only principe te bevestigen (d.w.z. dat meldingen slechts éénmaal per havenaanloop moeten worden gedaan en dat dezelfde informatie opnieuw moet worden gebruikt tijdens verdere havenaanlopen in de EU);
 - een aantal gemeenschappelijke diensten op te richten (een gemeenschappelijk gebruikers- en toegangsbeheersysteem en gemeenschappelijke databanken);
 - de activiteiten in verband met het EMSWe op nationaal en Unieniveau te coördineren.
6. Dit initiatief maakt deel uit van het derde mobiliteitspakket "Europa in beweging" dat uitvoering geeft aan de nieuwe strategie voor het industriebeleid en dat is bedoeld om het proces te voltooien dat Europa ten volle moet laten profiteren van de modernisering van de mobiliteit.

BESPREKINGEN IN DE RAAD

7. De Groep zeescheepvaart heeft het voorstel tijdens verscheidene vergaderingen in het tweede halfjaar van 2018 besproken.
8. Het lijkt geen twijfel dat de lidstaten de doelstelling van het Commissievoorstel voor een vermindering van de administratieve lasten voor scheepsexploitanten steunen. De delegaties menen echter ook dat het voorstel van de Commissie in veel opzichten nog moet worden verduidelijkt. Dat is dan ook het doel van de voorgestelde wijzigingen in het Commissievoorstel. Zo zijn bijvoorbeeld verscheidene definities gewijzigd of toegevoegd; is de verantwoordelijkheid voor de juistheid van de gegevens verduidelijkt; zijn de respectieve verantwoordelijkheden van de lidstaten en de Commissie voor het functioneren van het EMSWe gespecificeerd; zijn er strengere eisen gesteld inzake vertrouwelijkheid en bescherming van gevoelige persoonlijke en commerciële data; zijn bepalingen vastgesteld voor extra nationale meldingsverplichtingen in uitzonderlijke omstandigheden. Tot slot moet worden vermeld dat de lidstaten zonder zeehavens zijn vrijgesteld van de verplichting tot het ontwikkelen, instellen, exploiteren en ter beschikking stellen van een nationaal maritiem éénloketsysteem.
9. Wat betreft veranderingen van procedurele aard, is de delegatie van bevoegdheden aan de Commissie beperkt tot drie jaar (in plaats van de door de Commissie voorgestelde vijf jaar) en de datum van toepassing van de verordening is op zes jaar na de inwerkingtreding gebracht (in tegenstelling tot vier jaar, zoals voorgesteld door de Commissie). Wat dit laatste punt betreft, is een van de problemen die werden opgemerkt betreffende het voorstel van de Commissie dat veel kwesties na de inwerkingtreding nog nader moeten worden geregeld in gedelegeerde handelingen, waardoor de lidstaten moeilijk zicht krijgen op de volledige impact en de gevolgen van de verordening, in het bijzonder de kosten voor de lidstaten. Juist daarom hebben de delegaties besloten een termijn van twee jaar voor gedelegeerde en uitvoeringshandelingen in te voeren, en een termijn van drie jaar voor de ontwikkeling van de geharmoniseerde meldingsinterfacemodule.
10. Tijdens zijn vergadering op 28 november 2018 heeft het Comité van permanente vertegenwoordigers het meest recente compromisvoorstel van het voorzitterschap besproken en ongewijzigd goedgekeurd.

11. Bij het voorstel is een effectbeoordeling¹ gevoegd. Deze werd tijdens twee vergaderingen van de groep voorgesteld en uitvoerig besproken. De opmerkingen betroffen meestal de keuze tussen verschillende beleidsopties en de berekeningswijze van de kosten voor de lidstaten.

WERKZAAMHEDEN IN HET EUROPEES PARLEMENT

12. De Commissie vervoer en toerisme van het Europees Parlement (TRAN) heeft op 5 juli 2018 mevrouw Deirdre Clune (EPP-Ierland) als rapporteur aangewezen. Het ontwerpverslag is op 15 oktober 2018 uitgebracht.

ANDERE VRAAGSTUKKEN

13. Denemarken handhaaft een parlementair voorbehoud bij het voorstel.

STANDPUNT VAN DE COMMISSIE

14. De Commissie handhaaft in dit stadium van de procedure een algemeen voorbehoud bij elke wijziging van haar voorstel, in afwachting van het standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing.
15. Voorts heeft de Commissie drie specifieke bedenkingen. Wat artikel 5, lid 6, betreft, betreurt de Commissie het dat de algemene oriëntatie van de Raad de nationale maritieme éénloketsystemen toestaat, maar niet verplicht, om vooraf bepaalde operationele gegevens met aanbieders van havendiensten te delen, wat aangevers ertoe zou kunnen dwingen om dezelfde informatie tijdens één enkele havenaanloop tweemaal te melden. De Commissie betreurt het ook dat artikel 12 bis betreffende de gemeenschappelijke databank scheepshygiëne is opgenomen. Zij merkt op dat deze databank niet thuishoort in deze verordening en niet was opgenomen in de effectbeoordeling. Ook is de Commissie het niet eens met de beperking van de bevoegdheidsdelegatie tot drie jaar; aangezien de Commissie uiterlijk negen maanden voor het einde van die periode over die bevoegdheidsdelegatie verslag moet doen, zou de Commissie dan te weinig tijd hebben om de bevoegdheidsdelegatie te evalueren en nuttige conclusies te trekken.

¹ Doc. 9051/18 ADD 2.

CONCLUSIE

De Raad wordt verzocht zich, met het oog op het vaststellen van een algemene oriëntatie, te buigen over de tekst in de bijlage bij dit verslag.

Voorstel voor een
VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
tot instelling van een Europees maritiem éénloketsysteem en tot intrekking van
Richtlijn 2010/65/EU

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, met name artikel 100, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

¹ PB C van blz. .

Overwegende hetgeen volgt:

- 1) Om het zeevervoer te vergemakkelijken eist Richtlijn 2010/65/EU van het Europees Parlement en de Raad² dat de lidstaten aanvaarden dat de meldingsverplichtingen voor schepen die aankomen in en vertrekken uit havens van de Unie, via één elektronisch loket worden vervuld.
- 2) Het zeevervoer is essentieel voor de handel en communicatie binnen en buiten de eengemaakte markt. Om het zeevervoer te vergemakkelijken en de administratieve lasten voor scheepvaartmaatschappijen verder te verminderen, moeten de informatieprocedures voor de vervulling van de meldingsverplichtingen die in de rechtshandelingen van de Unie, in internationale rechtshandelingen en in het nationale recht van de lidstaten aan de scheepvaartmaatschappijen zijn opgelegd, verder worden vereenvoudigd en geharmoniseerd, technologieneutraal zijn, en zodoende toekomstbestendige meldingsoplossingen bevorderen.
- 3) Deze verordening heeft tot doel het doorsturen van informatie te vergemakkelijken. De toepassing van deze verordening mag de termijnen voor en de inhoud van de meldingsverplichtingen niet wijzigen en mag geen gevolgen hebben voor de opslag en de verwerking van informatie op het niveau van de Unie of de lidstaten.
- 4) Het bestaande nationale maritiem éénloketsysteem in alle lidstaten moeten behouden blijven en de basis vormen van het Europees maritiem éénloketsysteem (EMSWe). Het nationale maritiem éénloketsysteem moet voor zeevervoerondernemingen een integraal toegangspunt voor meldingen vormen, de gegevens van de aangevers verzamelen en naar alle betrokken bevoegde instanties en aanbieders van havendiensten versturen.
- 4a) Teneinde de nationale maritieme éénloketsystemen efficiënter te maken en op toekomstige ontwikkelingen voorbereid te zijn, moet het mogelijk zijn de huidige regelingen in de lidstaten te behouden, of er nieuwe vast te stellen, om het maritieme nationale éénloketsysteem te gebruiken voor het melden van soortgelijke informatie voor andere vervoerswijzen.

² Richtlijn 2010/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten en tot intrekking van Richtlijn 2002/6/EG (PB L 283 van 29.10.2010, blz. 1).

- 5) De front-end-interfaces van die nationale maritieme éénloketsystemen, aan de zijde van de aangever, moeten op Unieniveau worden geharmoniseerd om meldingen te vergemakkelijken en de administratieve lasten verder te beperken. Die harmonisering moet worden verwezenlijkt door in elk nationaal maritiem éénloketsysteem gemeenschappelijke interfacesoftware toe te passen die is ontwikkeld op het niveau van de Unie en die voor informatie-uitwisseling tussen de systemen onderling zorgt. De lidstaten dienen zelf verantwoordelijk te zijn voor de integratie en het beheer van die interfacemodule en voor het regelmatig en tijdig updaten van de software wanneer de Commissie een nieuwe versie uitbrengt. De Commissie moet de module ontwikkelen en indien nodig updates leveren.
- 5a) Teneinde onevenredige administratieve lasten te vermijden voor lidstaten die binnenstaten zijn en geen zeehavens hebben, moeten die lidstaten zijn vrijgesteld van de verplichting tot het ontwikkelen, instellen, exploiteren en ter beschikking stellen van een nationaal maritiem éénloketsysteem. Dit betekent dat zij, zolang zij van deze vrijstelling gebruikmaken, niet verplicht zijn te voldoen aan de verplichtingen die zijn verbonden aan het ontwikkelen, opstellen, exploiteren en ter beschikking stellen van een nationaal maritiem éénloketsysteem.
- 5b) Voor handmatige melding door aangevers moet een grafische gebruikersinterface deel uitmaken van de maritieme nationale éénloketsystemen. De lidstaten moeten de grafische gebruikersinterface voor handmatige gegevensinvoer door aangevers ook aanbieden door het uploaden van de geharmoniseerde digitale spreadsheets.
- 6) Nieuwe digitale technologieën bieden steeds meer mogelijkheden om de zeevervoersector efficiënter te maken en de administratieve last te verminderen. Om de voordelen van die nieuwe technologieën zo snel mogelijk te kunnen benutten, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden verleend om door middel van uitvoeringshandelingen de technische specificaties, normen en procedures voor een geharmoniseerde meldingsomgeving te wijzigen. Ook bij de evaluatie van deze verordening moet rekening worden gehouden met nieuwe technologie.
- 7) De aangevers moeten gepaste ondersteuning en informatie over de processen en technische eisen voor het gebruik van de nationale maritieme éénloketsystemen krijgen via gemakkelijk toegankelijke en gebruikersvriendelijke nationale websites met gemeenschappelijke "look-and-feel"-normen.

- 8) In het Verdrag inzake het vergemakkelijken van het internationale verkeer ter zee (FAL-Verdrag³) is bepaald dat overheidsinstanties in elk geval alleen de essentiële meldingsgegevens mogen eisen en het aantal elementen tot een minimum moeten beperken. Om de veiligheid van de scheepvaart te garanderen kunnen lokale omstandigheden evenwel specifieke informatie vereisen.
- 9) Opdat het EMSWe kan functioneren, moet er een uitgebreide gegevensverzameling worden vastgesteld met alle elementen waarom nationale instanties of havenbedrijven kunnen verzoeken voor administratieve of operationele doeleinden, wanneer een schip een haven aandoet. Aangezien de omvang van de meldingsverplichtingen per lidstaat verschilt, moet het nationaal maritiem éénloketsysteem van een bepaalde lidstaat zodanig worden ontworpen dat het de gegevens van het EMSWe ongewijzigd aanvaardt en geen rekening houdt met gegevens die voor die lidstaat niet relevant zijn.
- 9a) In uitzonderlijke omstandigheden moet een lidstaat kunnen verzoeken om aanvullende gegevenselementen van de aangevers. Deze uitzonderlijke omstandigheden kunnen zich bijvoorbeeld voordoen wanneer het dringend noodzakelijk is de binnenlandse orde en veiligheid te beschermen, of te reageren op een ernstige bedreiging voor de gezondheid van mens of dier of voor het milieu.
- 10) De toepasselijke meldingsverplichtingen in de rechtshandelingen van de Unie en in de internationale rechtshandelingen moeten worden opgenomen in de bijlage bij deze verordening. Deze meldingsverplichtingen moeten de basis vormen voor de vaststelling van de uitgebreide EMSWe-gegevensverzameling. In de bijlage moet ook worden verwezen naar de relevante categorieën van meldingsverplichtingen op nationaal niveau. De lidstaten moeten de Commissie kunnen verzoeken om de EMSWe-gegevensverzameling te wijzigen op grond van de meldingsverplichtingen in hun nationale wetgeving en voorschriften. In de rechtshandeling van de Unie waarbij de EMSWe-gegevensverzameling op grond van een meldingsverplichting in de nationale wetgeving en voorschriften wordt gewijzigd, moet uitdrukkelijk naar die nationale wetgeving en voorschriften worden verwezen.
- 11) Telkens wanneer gegevens vanuit een nationaal maritiem éénloketsysteem naar de bevoegde instanties worden gestuurd, moet dat gebeuren volgens de gemeenschappelijke eisen, formaten en codes met betrekking tot gegevens voor de meldingsverplichtingen en -

³ Verdrag inzake het vergemakkelijken van het internationale verkeer ter zee (FAL-Verdrag) van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) van 9 april 1965, als gewijzigd op 8 april 2016, norm 1.1.

formaliteiten waarin is voorzien in de in de bijlage vermelde Uniewetgeving, en via de daarin vastgestelde IT-systemen, zoals de in artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁴ bedoelde technieken voor elektronische gegevensverwerking.

- 12) Bij de uitvoering van deze verordening moet rekening worden gehouden met de SafeSeaNet-systemen lidstaat- en Unieniveau, die de uitwisseling en verzending tussen de lidstaten van gegevens die zijn ontvangen via het nationaal maritiem éénloketsysteem, verder moeten vergemakkelijken overeenkomstig Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad⁵.
- 13) Voor goederen zijn havens geen eindbestemming. Een efficiënte havenaanloop beïnvloedt de volledige logistieke keten voor het vervoer van goederen en passagiers van en naar havens. Om de interoperabiliteit, de multimodaliteit en de probleemloze integratie van het zeevervoer in de volledige logistieke keten te waarborgen en andere vervoerswijzen te bevorderen, moet het mogelijk zijn om via de nationale maritieme éénloketsystemen relevante gegevens, zoals aankomst- en vertrektijden, uit te wisselen met soortgelijke systemen voor andere vervoerswijzen.
- 14) Om het zeevervoer efficiënter te maken en om te voorkomen dat de gegevens die voor operationele doeleinden moeten worden verstrekt als een schip een haven aandoet, elkaar overlappen, moeten de gegevens die de aangever invoert in een nationaal maritiem éénloketsysteem ook worden gedeeld met bepaalde andere entiteiten, zoals haven- of terminalexploitanten. Doel van deze verordening is dat bij het vervullen van de meldingsverplichtingen de gegevensverwerking wordt verbeterd volgens het once-only principe.

⁴ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

⁵ Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart en tot intrekking van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad (PB L 208 van 5.8.2002, blz. 10).

- 15) In Verordening (EU) nr. 952/2013 is bepaald dat voor goederen die in het douanegebied van de Unie worden binnengebracht, een summier aangifte bij binnenbrengen moet worden gedaan, die langs elektronische weg moet worden ingediend bij de douaneautoriteiten. Gezien het belang van de gegevens in de summier aangifte bij binnenbrengen voor het beheer van veiligheids- en financiële risico's, wordt momenteel een specifiek elektronisch systeem ontwikkeld voor de indiening en het beheer van summier aangiften bij binnenbrengen in het douanegebied van de Unie. Daardoor zal een summier aangifte bij binnenbrengen niet kunnen worden ingediend via de geharmoniseerde meldingsinterfacemodule. Aangezien enkele gegevenselementen die worden ingediend met de summier aangifte bij binnenbrengen ook vereist zijn voor het vervullen van andere douaneformaliteiten en maritieme meldingsformaliteiten wanneer een schip een haven in de Unie binnenloopt, moet het Europees maritiem éénloketsysteem voor het zeevervoer ook de gegevenselementen van de summier aangifte bij binnenbrengen kunnen verwerken. Ook moet de mogelijkheid worden overwogen dat de nationale maritieme éénloketsystemen relevante gegevens kunnen opvragen die al zijn ingediend via de summier aangifte bij binnenbrengen.
- 16) Om de via de nationale maritieme éénloketsystemen verstrekte gegevens te kunnen hergebruiken en het indienen van gegevens door de aangever te vergemakkelijken, moeten er gemeenschappelijke databanken worden aangelegd. Een EMSWe-scheepsdatabank moet een referentielijst bevatten van scheepsgegevens en vrijstellingen van meldingsplicht, zoals meegedeeld aan de respectieve nationale maritieme éénloketsystemen. Om het indienen van gegevens door een aangever te vergemakkelijken, moet in een gemeenschappelijke locatiedatabank een referentielijst worden opgenomen van locatiecodes, waaronder de VN-code voor handels- en vervoerslocaties (UN/LOCODE), specifieke SafeSeaNet-codes en havenfaciliteitcodes zoals opgenomen in het Global Integrated Shipping Information System (GISIS) van de Internationale Maritieme Organisatie. Bovendien moet in een gemeenschappelijke Hazmat-databank een lijst zijn opgenomen van gevaarlijke en verontreinigende stoffen die moeten worden aangemeld bij de nationale maritieme éénloketsystemen overeenkomstig Richtlijn 2002/59/EG, als gewijzigd, en FAL-formulier 7 van de IMO, rekening houdend met de relevante gegevenselementen van de IMO-verdragen en -codes.

- 17) De verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze verordening door bevoegde instanties moet geschieden overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad⁶. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze verordening door de Commissie moet voldoen aan de bepalingen van Verordening [nieuwe verordening ter vervanging van Verordening (EG) nr. 45/2001 betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen].
- 18) De persoonsgegevens mogen uitsluitend worden verwerkt met het oog op het functioneren van het EMSWe en de nationale maritieme éénloketsystemen; het EMSWe en de nationale maritieme éénloketsystemen mogen niet worden gebruikt om nieuwe toegangsrechten tot persoonsgegevens te verlenen.
- 19) Aan de Commissie moet overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de bevoegdheid worden toegekend om handelingen vast te stellen zodat deze verordening kan worden aangevuld met de EMSWe-gegevensverzameling en met de definities, categorieën en specificaties van de gegevenselementen. Aan de Commissie moet dezelfde bevoegdheid worden toegekend zodat in de bijlage de bestaande nationale meldingsverplichtingen kunnen worden opgenomen en rekening kan worden gehouden met nieuwe meldingsverplichtingen die in rechtshandelingen van de Unie worden vastgesteld. De Commissie moet waarborgen dat de gemeenschappelijke gegevenseisen, -formaten en -codes die zijn vastgesteld in de in de bijlage genoemde rechtshandelingen van de Unie en internationale rechtshandelingen, worden geëerbiedigd. Het is ook van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden passende raadplegingen houdt, onder meer op deskundigenniveau, en wel overeenkomstig de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven van 13 april 2016. Met name om gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen te waarborgen, ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van gedelegeerde handelingen.

⁶ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

- 20) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁷.
- 21) In het bijzonder moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend voor de vaststelling en, vervolgens, de wijziging van de EMSWe-gegevensverzameling en voor de vaststelling van de functionele en technische specificaties, de kwaliteitscontrolemechanismen en de procedures voor de uitrol, het onderhoud en het gebruik van de geharmoniseerde interfacemodule en de daarmee verband houdende geharmoniseerde elementen van de nationale maritieme éénloketsystemen. Aan de Commissie moeten uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend voor de vaststelling van de technische specificaties, normen en procedures voor de gemeenschappelijke diensten van het EMSWe.
- 22) Deze verordening moet worden gebaseerd op Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad⁸, waarin voorwaarden zijn vastgesteld waaronder lidstaten bepaalde elektronische identificatiemiddelen van natuurlijke personen en rechtspersonen erkennen die onder een aangemeld stelsel voor elektronische identificatie van een andere lidstaat vallen. In Verordening (EU) nr. 910/2014 zijn de voorwaarden bepaald waaronder de gebruikers hun elektronische identificatie- en authenticatiemiddelen kunnen gebruiken om toegang te krijgen tot online openbare diensten in grensoverschrijdende situaties.
- 23) De Commissie moet deze verordening evalueren. Er moet informatie worden verzameld om deze evaluatie te onderbouwen en om het functioneren van de wetgeving te toetsen aan de beoogde doelstellingen.

⁷ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

⁸ Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG (PB L 257 van 28.8.2014, blz. 73).

- 24) Richtlijn 2010/65/EU dient derhalve te worden ingetrokken vanaf de toepassingsdatum van deze verordening.
- 25) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad⁹ geraadpleegd.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

⁹ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

Bij deze verordening wordt een kader ingesteld voor een geharmoniseerd en interoperabel Europees maritiem éénloketsysteem (EMSWe), dat de elektronische overdracht faciliteert van gegevens die betrekking hebben op de meldingsverplichtingen van schepen die aankomen in en vertrekken uit een haven in de Unie.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) "Europees maritiem éénloketsysteem" ("EMSWe"): een juridisch en technisch kader voor de elektronische verzending van gegevens met betrekking tot de meldingsverplichtingen voor havenaanlopen in de Unie, dat bestaat uit een netwerk van nationale maritieme éénloketsystemen met geharmoniseerde meldingsinterfaces en dat zowel gegevensuitwisseling via SafeSeaNet en andere relevante systemen omvat als gemeenschappelijke diensten voor gebruikers- en toegangsbeheer, scheepsidentificatie, locatiecodes en gegevens over gevaarlijke en verontreinigende stoffen;
- 1 bis) "Nationaal maritiem éénloketsysteem": een op nationaal niveau ingesteld en geëxploiteerd technisch platform voor het elektronisch ontvangen, uitwisselen en doorsturen van informatie teneinde aan de meldingsverplichtingen te voldoen. Het éénloketsysteem omvat een geharmoniseerde meldingsinterfacemodule en een grafische gebruikersinterface voor communicatie met aangevers, en is gekoppeld aan de systemen en databanken van de bevoegde instanties op nationaal en Unieniveau; in voorkomend geval kan het nationaal maritiem éénloketsysteem ook de koppeling met andere meldingsmiddelen mogelijk maken;

- 1 ter) "geharmoniseerde meldingsinterfacemodule": een middleware component van het nationaal maritiem éénloketsysteem waardoor er informatie kan worden uitgewisseld tussen de informatiesystemen van de aangever en het betrokken nationaal maritiem éénloketsysteem;
- 2) "meldingsverplichting": de gegevens die zijn vereist volgens de rechtshandelingen van de Unie en de internationale rechtshandelingen die in de bijlage zijn opgenomen, alsmede de nationale wetgeving en voorschriften waarnaar in de bijlage wordt verwezen, en die moeten worden verstrekt met betrekking tot een havenaanloop;
- 2 bis) "havenaanloop": de aankomst en het verblijf van een schip in en het vertrek van een schip uit een zeehaven in een lidstaat;
- 3) "gegevenselement": de kleinste informatie-eenheid met een unieke omschrijving en exacte technische kenmerken zoals formaat, lengte en tekensoort;
- 3 bis) "EMSWe-gegevensverzameling": de volledige lijst van gegevenselementen die voortvloeien uit meldingsverplichtingen;
- 4) [...]
- 5) "aangever": iedere natuurlijke of rechtspersoon die is onderworpen aan de meldingsverplichtingen of iedere daartoe gemachtigde natuurlijke of rechtspersoon die namens hem optreedt binnen de grenzen van de betreffende meldingsverplichting;
- 6) "aanbieder van datadiensten": een natuurlijke persoon of rechtspersoon die aan aangevers informatie- en communicatietechnologiediensten verstrekt in verband met de meldingsverplichtingen;
- 6 bis) "elektronische gegevensverzending": het verzenden van digitaal gecodeerde gegevens door gebruikmaking van een wijzigbaar gestructureerd format dat rechtstreeks kan worden gebruikt voor opslag en verwerking door computers;
- 6 ter) [...]

6 quater) "schip": elk schip of vaartuig dat onderworpen is aan een specifieke meldingsverplichting als vermeld in de bijlage;

6 quinquies) "aanbieder van havendiensten": iedere natuurlijke of rechtspersoon die een of meer van de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EU) 2017/352 van het Europees Parlement en de Raad vastgestelde categorieën van havendiensten verstrekt¹⁰.

¹⁰ Verordening (EU) 2017/352 van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2017 tot vaststelling van een kader voor het verrichten van havendiensten en gemeenschappelijke regels inzake de financiële transparantie van havens (PB L 57 van 3.3.2017, blz. 1).

Hoofdstuk II

EMSWe-gegevensverzameling

Artikel 3

Vaststelling van de EMSWe-gegevensverzameling

1. De Commissie stelt de EMSWe-gegevensverzameling vast.
2. Uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening stellen de lidstaten de Commissie in kennis van de meldingsverplichtingen die voortvloeien uit de nationale wetgeving en voorschriften, welke gegevenselementen bevatten die in de EMSWe-gegevensverzameling moeten worden opgenomen. Zij zullen die gegevenselementen nauwkeurig vaststellen.
3. De Commissie is bevoegd om [binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] volgens de in artikel 18 bedoelde procedure gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de bijlage bij deze verordening te wijzigen met het oog op invoering, schrapping of aanpassing van een vermelding van een EU-, internationale of nationale rechtshandeling, en op vaststelling en wijziging van de EMSWe-gegevensverzameling.

Een lidstaat kan de Commissie verzoeken om gegevenselementen in de EMSWe-gegevensverzameling in te voeren in overeenstemming met de meldingsverplichtingen die in de nationale wetgeving en voorschriften zijn vastgelegd. Bij de beoordeling of gegevenselementen in de EMSWe-gegevensverzameling moeten worden opgenomen neemt de Commissie veiligheidsrisico's en de beginselen van het FAL-Verdrag in aanmerking, te weten dat enkel essentiële meldingsgegevens mogen worden geëist en dat het aantal elementen tot een minimum moet worden beperkt. In de gedelegeerde handeling waarbij een gegevenselement in de EMSWe-gegevensverzameling wordt ingevoerd of gewijzigd in overeenstemming met een meldingsverplichting uit de nationale wetgeving en voorschriften, wordt uitdrukkelijk naar die nationale wetgeving en voorschriften verwezen. De Commissie besluit uiterlijk drie maanden na het verzoek of de gegevens al dan niet in de EMSWe-gegevensverzameling worden ingevoerd, en zij motiveert haar besluit.

Indien de Commissie besluit de gevraagde gegevenselementen niet in te voeren, geeft de Commissie gegronde redenen voor haar weigering, onder verwijzing naar de veiligheid van de scheepvaart en de beginselen van het FAL-Verdrag.

4. [...]

Artikel 4

Wijziging van de EMSWe-gegevensverzameling

1. Indien een lidstaat voornemens is in zijn nationale wetgeving en voorschriften een meldingsverplichting te wijzigen waarvoor andere gegevens moeten worden verstrekt dan die welke in de EMSWe-gegevensverzameling zijn opgenomen, stelt die lidstaat de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis. In die kennisgeving stelt de lidstaat nauwkeurig vast welke gegevens niet tot de EMSWe-gegevensverzameling behoren en vermeldt hij de beoogde geldingstermijn van de meldingsverplichting.

1 bis. Een lidstaat voert geen nieuwe meldingsverplichtingen in tenzij zulks door de Commissie volgens de in artikel 3 bedoelde procedure is goedgekeurd en tenzij de desbetreffende gegevens in de EMSWe-gegevensverzameling zijn opgenomen en in de geharmoniseerde meldingsinterfaces zijn toegepast.

2. De Commissie beoordeelt de noodzaak tot wijziging van de EMSWe-gegevensverzameling overeenkomstig artikel 3, lid 3. Wijzigingen van de EMSWe-gegevensverzameling worden slechts eenmaal per jaar ingevoerd, behoudens in terdege gemotiveerde gevallen.

2 bis. In uitzonderlijke omstandigheden kan een lidstaat zonder goedkeuring van de Commissie voor een termijn van minder dan drie maanden om aanvullende gegevenselementen van aangevers verzoeken. De betrokken lidstaat stelt de Commissie onverwijld van die gegevenselementen in kennis. Indien de uitzonderlijke omstandigheden aanhouden, kan de Commissie ermee instemmen om het verzoek om gegevens met twee perioden van drie maanden te verlengen.

Uiterlijk één maand vóór het einde van de laatste periode van drie maanden kan de lidstaat de Commissie overeenkomstig artikel 3, lid 3 verzoeken dat de aanvullende gegevenselementen deel uitmaken van de EMSWe-gegevensverzameling; de lidstaat kan om aanvullende gegevenselementen van de aangevers verzoeken totdat een besluit van de Commissie is genomen, en in geval van een positief besluit, totdat de EMSWe-gegevensverzameling ten uitvoer is gelegd.

Hoofdstuk III

Informatieverstrekking

Artikel 5

Nationaal maritiem éénloketsysteem

1. Elke lidstaat stelt een nationaal maritiem éénloketsysteem in waar, overeenkomstig deze verordening en onverminderd artikel 6, alle nodige informatie voor de vervulling van de meldingsverplichtingen één keer ingediend wordt door middel van en in overeenstemming met de EMSWe-gegevensverzameling, en met gebruikmaking van de geharmoniseerde meldingsinterfacemodule en de grafische gebruikersinterface vermeld in artikel 5 bis, en in voorkomend geval van andere meldingsmiddelen vermeld in artikel 6, zodat die informatie aan de betrokken instanties van de lidstaten ter beschikking wordt gesteld voor zover dat nodig is voor de uitvoering van hun respectieve taken.

De lidstaten zijn verantwoordelijk voor het functioneren van hun nationaal maritiem éénloketsysteem.

- 1 bis. Lidstaten die geen zeehavens hebben, zijn vrijgesteld van de verplichting tot het ontwikkelen, instellen, exploiteren en ter beschikking stellen van een nationaal maritiem éénloketsysteem als bedoeld in lid 1.

2. [...]

3. De lidstaten zorgen voor:

- (a) de compatibiliteit van het nationaal maritiem éénloketsysteem met de geharmoniseerde meldingsinterfaces;
- (b) de tijdige integratie van de geharmoniseerde meldingsinterfaces in overeenstemming met de invoeringstermijnen die zijn vastgesteld in de in artikel 5 bis bedoelde uitvoeringshandeling, en van de daaropvolgende updates in overeenstemming met de in het meerjarig uitvoeringsplan (MUP) overeengekomen data;

- (c) de koppeling met de betrokken systemen van de bevoegde instanties zodat de overdracht van gegevens aan die instanties kan worden gemeld, via het nationaal maritiem éénloketsysteem en aan deze systemen, overeenkomstig de Uniewetgeving en de nationale wetgeving en voorschriften, en in overeenstemming met de technische specificaties van die systemen;
- (d) een website voor online ondersteuning voor hun nationaal maritiem éénloketsysteem.

4. [...]

- 5. De lidstaten waarborgen dat de vereiste gegevens terechtkomen bij de instanties die belast zijn met de toepassing van de wetgeving in kwestie en dat zij beperkt blijven tot de behoeften van elk van die instanties. Daarbij waarborgen de lidstaten de naleving van de wettelijke vereisten met betrekking tot het verzenden van gegevens zoals bepaald in de in bijlage van de vermelde rechtshandelingen van de Unie en gebruiken zij in voorkomend geval de elektronische gegevensverwerkingstechnieken bedoeld in artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) nr. 952/2013. Zij zorgen ook voor de interoperabiliteit met de informatiesystemen die door die instanties worden gebruikt.
- 6. Het nationaal maritiem éénloketsysteem kan de aangevers de technische mogelijkheid bieden om een vooraf bepaalde deelverzameling van gegevenselementen afzonderlijk ter beschikking te stellen aan aanbieders van diensten in de bestemmingshaven.
- 7. Als een lidstaat voor het nakomen van meldingsverplichtingen niet alle elementen van de EMSWe-gegevensverzameling eist, worden in het nationaal maritiem éénloketsysteem aangiften aanvaard die beperkt blijven tot de door die lidstaat vereiste gegevenselementen. Het platform aanvaardt ook aangiften van de aangever met aanvullende gegevenselementen van de EMSWe-gegevensverzameling; het hoeft deze informatie echter niet te verwerken of op te slaan.
- 8. Een lidstaat slaat de bij zijn nationaal maritiem éénloketsysteem ingediende gegevens slechts op gedurende de periode die nodig is om aan de in deze verordening vastgestelde vereisten te voldoen en ter naleving van de in de bijlage genoemde EU-, internationale en nationale rechtshandelingen. Daarna verwijderen zij die gegevens meteen.

9. De nationale maritieme éénloketsystemen kunnen de geschatte en werkelijke aankomst- en vertrektijden van schepen openbaar maken in het op Unieniveau geharmoniseerd elektronisch formaat.
10. De nationale maritieme éénloketsystemen hebben uniforme internetadressen.
- 10 bis. De Commissie stelt [uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] door middel van een uitvoeringshandeling het uniforme model voor internetadressen en de geharmoniseerde structuur voor de ondersteuningswebsites, bedoeld in lid 3, punt d), en lid 10, vast.
11. [...]
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
 - d) [...]

[...]

[...]

Artikel 5 bis

Geharmoniseerde meldingsinterfaces

1. De Commissie stelt in nauwe samenwerking met de lidstaten [binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] door middel van uitvoeringshandelingen de functionele en technische specificaties voor de geharmoniseerde meldingsinterfacemodule voor het nationaal maritiem éénloketsysteem vast.

- 1 bis. De Commissie ontwikkelt en actualiseert in nauwe samenwerking met de lidstaten [binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] de geharmoniseerde meldingsinterfacemodule voor het nationaal maritiem éénloketsysteem in overeenstemming met de in de leden 1 en 4 bedoelde specificaties.
- 1 ter. De Commissie verstrekt de lidstaten de geharmoniseerde meldingsinterfacemodule en alle relevante gegevens voor de integratie in hun nationaal maritiem éénloketsysteem.
2. De grafische gebruikersinterface maakt het aangevers mogelijk gegevens-elementen handmatig in te voeren, door middel van digitale spreadsheets, en beschikt over een functie om meldingsgegevens-elementen uit die spreadsheets te extraheren. De Commissie stelt [binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van de gemeenschappelijke functies van de grafische gebruikersinterface en de modellen van de geharmoniseerde digitale spreadsheets.
3. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.
4. De Commissie past door middel van uitvoeringshandelingen de technische specificaties, normen en procedures aan om rekening te houden met de beschikbaarheid van nieuwe technologieën.

Artikel 6

Andere meldingsmiddelen

1. De lidstaten kunnen toestaan dat aangevers de gegevens verstrekken via andere meldingskanalen, mits die kanalen vrijwillig door de aangevers kunnen worden gebruikt. In dat geval waarborgen de lidstaten dat de desbetreffende gegevens die andere kanalen aan het nationaal maritiem éénloketsysteem ter beschikking worden gesteld.
2. [...]
3. [...]

3 bis. De lidstaten mogen alternatieve middelen gebruiken voor de verstrekking van gegevens indien de in artikel 5 en de artikelen 9 tot en met 12 bedoelde elektronische systemen tijdelijk buiten werking zijn.

Artikel 7

Once-only principe

1. Onverminderd artikel 8 ter, lid 1, en tenzij bij Uniewetgeving anders is bepaald, waarborgen de lidstaten dat de aangever slechts eenmaal per havenaanloop wordt verzocht de gegevens overeenkomstig deze verordening te verstrekken en dat de desbetreffende gegevenselementen van de EMSWe-gegevensverzameling beschikbaar worden gesteld en worden hergebruikt overeenkomstig lid 2 bis.
2. De Commissie zorgt ervoor dat de via het nationaal maritiem éénloketsysteem verstrekte scheepsidentificatie-informatie, scheepsgegevens en vrijstellingen in de in artikel 10 bedoelde EMSWe-scheepsdatabank worden geregistreerd en dat deze beschikbaar worden gesteld voor eventuele volgende havenaanlopen in de Unie.
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
 - d) [...]

2 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat gegevenselementen van de EMSWe-gegevensverzameling die bij het vertrek uit een haven in de Unie worden verstrekt, aan de aangevers ter beschikking worden gesteld voor het vervullen van de meldingsverplichtingen bij aankomst in de volgende haven in de Unie, mits het schip tijdens de reis geen haven buiten de Unie heeft aangedaan. Dit is niet van toepassing op gegevens die worden ontvangen krachtens Verordening (EU) nr. 952/2013, tenzij in die verordening in die mogelijkheid is voorzien.

2 ter. Alle relevante gegevenselementen van de EMSWe-gegevensverzameling die overeenkomstig deze verordening worden ontvangen, worden via SafeSeaNet ter beschikking gesteld.

2 quater. De Commissie stelt bij uitvoeringshandeling de lijst van de in de leden 2 bis en 2 ter bedoelde relevante gegevens vast. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

3. [...]

4. [...]

Artikel 7 bis

Verantwoordelijkheid voor de meegedeelde informatie

De aangever is verantwoordelijk voor de indiening van gegevenselementen en neemt daarbij de toepasselijke wettelijke en technische eisen in acht. De aangever blijft verantwoordelijk voor de gegevens en voor het bijwerken van alle informatie die na de indiening ervan bij het nationaal maritiem éénloketsysteem is veranderd.

Artikel 8

[...]

Artikel 8 bis

Gegevensbescherming en vertrouwelijkheid

1. De verwerking van persoonsgegevens door bevoegde instanties in het kader van deze verordening geschiedt overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679.
2. De verwerking van persoonsgegevens door de Commissie in het kader van deze verordening geschiedt overeenkomstig Verordening (EU) 2018/XXX [nieuwe verordening ter vervanging van Verordening (EG) nr. 45/2001 over de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen].

3. De lidstaten en de Commissie nemen overeenkomstig de toepasselijke EU- of nationale wetgeving de nodige maatregelen om de vertrouwelijkheid van overeenkomstig deze verordening uitgewisselde commerciële en andere gevoelige informatie te waarborgen.

Artikel 8 ter

Aanvullende bepalingen inzake douane

1. Deze verordening vormt geen beletsel voor het uitwisselen van gegevens tussen de douaneautoriteiten van de lidstaten of tussen douaneautoriteiten en marktdeelnemers die gebruikmaken van de in artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) nr. 952/2013 bedoelde elektronische gegevensverwerkingstechnieken.
2. De desbetreffende informatie van de summier aangifte bij binnenbrengen bedoeld in artikel 127 van Verordening (EU) nr. 952/2013 wordt, voor zover verenigbaar met het douanerecht van de Unie, voor referentiedoeleinden ter beschikking gesteld aan de nationale éénloketsystemen en, indien nodig, hergebruikt voor andere meldingsverplichtingen die zijn opgenomen in de bijlage.
3. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen de lijst van de in lid 2 bedoelde relevante gegevenselementen vast. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure [binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] vastgesteld.

Hoofdstuk IV

Gemeenschappelijke diensten

Artikel 9

Gebruikersregistratie- en toegangsbeheersysteem van het EMSWe

1. De Commissie zet een gemeenschappelijk gebruikersregistratie- en toegangsbeheersysteem op, en waarborgt de beschikbaarheid ervan, voor aangevers en aanbieders van datadiensten die gebruikmaken van het nationaal maritiem éénloketsysteem, alsmede voor nationale instanties die toegang hebben tot het nationaal maritiem éénloketsysteem, voor gevallen waarin een authenticatie is vereist. Het systeem zorgt voor een unieke gebruikersregistratie, door middel van een bestaand register van de Unie, met herkenning op Unieniveau, gedecentraliseerd gebruikersbeheer en gebruikerstoezicht op Unieniveau.
2. Elke lidstaat wijst een nationale instantie aan die belast is met identificatie en registratie van nieuwe gebruikers en met wijziging en beëindiging van bestaande accounts via het in lid 1 bedoelde systeem.
3. Om toegang te verkrijgen tot de nationale maritieme éénloketsystemen in verschillende lidstaten, wordt een aangever of aanbieder van datadiensten die is geregistreerd in het gebruikersregistratie- en toegangsbeheersysteem van het EMSWe geacht te zijn geregistreerd in het nationale éénloketsysteem in alle lidstaten, en handelt hij binnen de grenzen van de toegangsrechten die door elke lidstaat overeenkomstig de nationale voorschriften zijn toegekend.
4. De Commissie stelt [binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] bij uitvoeringshandeling de technische specificaties, normen en procedures vast voor het opzetten van het in lid 1 bedoelde systeem, met inbegrip van de in lid 2 bedoelde functies. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

Artikel 10

Scheepsdatabank van het EMSWe

1. Overeenkomstig artikel 7, lid 2, punt a), zet de Commissie een EMSWe-scheepsdatabank op met een lijst van informatie en gegevens over de scheepsidentificatie, alsmede van gegevens over meldingsvrijstellingen voor schepen.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 1 bedoelde gegevens aan de EMSWe-scheepsdatabank worden verstrekt op basis van de door aangevers bij het nationaal maritiem éénloketsysteem ingediende gegevens.
- 2 bis. De Commissie zorgt ervoor dat de scheepsdatabank beschikbaar is voor het nationaal maritiem éénloketsysteem teneinde de melding van schepen te faciliteren.
3. De Commissie stelt [binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] door middel van uitvoeringshandelingen de technische specificaties, normen en procedures vast voor het opzetten van de in lid 1 bedoelde databank voor de verzameling, opslag, actualisering en verstrekking van scheepsidentificatie-informatie, scheepsgegevens en gegevens over meldingsvrijstellingen voor schepen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

Artikel 11

Gemeenschappelijke locatiedatabank

1. De Commissie zet een gemeenschappelijke locatiedatabank op met een referentielijst van locatiecodes¹¹ en havenfaciliteitscodes zoals geregistreerd in de GISIS-databank van de IMO.
- 1 bis. De Commissie zorgt ervoor dat de locatiedatabank beschikbaar is voor het nationaal maritiem éénloketsysteem teneinde de melding van schepen te faciliteren.
2. De lidstaten stellen de gegevens van de locatiedatabank op nationaal niveau beschikbaar via de nationale éénloketsystemen.

¹¹ "Code voor handels- en vervoerslocaties van de Verenigde Naties".

3. De Commissie stelt [binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] door middel van uitvoeringshandelingen de technische specificaties, normen en procedures vast voor het opzetten van de in lid 1 bedoelde gemeenschappelijke locatiedatabank voor de verzameling, opslag, bijwerking en levering van locatie- en havenfaciliteitscodes. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

Artikel 12

Gemeenschappelijke Hazmat-databank

1. De Commissie zet een gemeenschappelijke Hazmat-databank op met een lijst van gevaarlijke en verontreinigende stoffen die moeten worden aangemeld overeenkomstig Richtlijn 2002/59/EG¹² en FAL-formulier 7 van de IMO, rekening houdend met de desbetreffende gegevenselementen van de IMO-verdragen en -codes.
- 1 bis. De Commissie zorgt ervoor dat de Gemeenschappelijke Hazmat-databank beschikbaar is voor het nationaal maritiem éénloketsysteem teneinde de melding van schepen te faciliteren.
2. De databank wordt gekoppeld aan de desbetreffende vermeldingen in de door het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid ontwikkelde MAR-CIS-databank voor informatie over de gevaren en risico's van gevaarlijke en verontreinigende stoffen.
3. De databank wordt op nationaal en Unieniveau als referentie- en verificatie-instrument gebruikt gedurende het meldingsproces via de nationale éénloketsystemen.
4. De lidstaten stellen de gegevens van de gemeenschappelijke Hazmat-databank beschikbaar via de nationale éénloketsystemen.
5. De Commissie stelt [binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] door middel van uitvoeringshandelingen de technische specificaties, normen en procedures vast voor het opzetten van de in lid 1 bedoelde gemeenschappelijke Hazmat-databank voor de verzameling, opslag en levering van Hazmat-referentie-informatie. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

¹² PB L 208 van 5.8.2002, blz. 10.

Artikel 12 bis
Gemeenschappelijke databank scheepshygiëne

1. De Commissie stelt een gemeenschappelijke databank scheepshygiëne beschikbaar.
2. In de databank kunnen met name gegevens met betrekking tot de maritieme gezondheidsverklaringen krachtens artikel 37 van de Internationale Gezondheidsregeling 2005 (IGR) worden ontvangen en verwerkt; persoonsgegevens over zieke personen aan boord worden niet verwerkt.

Voorts moet de databank rechtstreekse communicatie tussen de bevoegde gezondheidsinstanties van de lidstaten mogelijk maken.

3. De lidstaten die gebruikmaken van de databank scheepshygiëne stellen de Commissie in kennis van hun nationale instantie die belast is met het gebruikersbeheer, met inbegrip van de registratie van nieuwe gebruikers en de wijziging en beëindiging van accounts.
4. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen de technische specificaties, normen en procedures vast voor het opzetten van de in lid 1 bedoelde databank. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

Hoofdstuk V

Coördinatie van de EMSWe-activiteiten

Artikel 13

Nationale coördinatoren

Elke lidstaat wijst een bevoegde nationale instantie aan die optreedt als nationale coördinator voor het EMSWe. De nationale coördinator:

- a) fungeert als nationaal contactpunt voor gebruikers en de Commissie voor alle aangelegenheden met betrekking tot de uitvoering van deze verordening;
- b) coördineert de toepassing van deze verordening door de nationale bevoegde instanties in een lidstaat, alsmede de samenwerking tussen deze instanties;
- c) coördineert de activiteiten die gericht zijn op het waarborgen van de koppeling met de betrokken systemen van de bevoegde instanties, bedoeld in artikel 5, lid 3, onder c).
- d) [...]

Artikel 14

Meerjarig uitvoeringsplan

Om de tijdige uitvoering van deze verordening te vergemakkelijken en te voorzien in kwaliteitscontrolemechanismen en de procedures voor het uitrollen, onderhouden en actualiseren van de geharmoniseerde interfacemodule en de daarmee verband houdende geharmoniseerde elementen van het EMSWe, stelt de Commissie, na passende raadpleging van deskundigen van de lidstaten, een meerjarig uitvoeringsplan (MUP) op dat jaarlijks wordt herzien en het volgende bevat:

- a) een plan voor de ontwikkeling en bijwerking van de geharmoniseerde meldingsinterfaces en de daarmee verband houdende geharmoniseerde elementen van het EMSWe, gepland binnen de volgende 18 maanden;
- b) indicatieve termijnen voor de lidstaten voor de daaropvolgende integratie van de geharmoniseerde meldingsinterfaces in de nationale éénloketsystemen;

- c) testperiodes voor de lidstaten en aangevers om hun verbinding met nieuwe versies van de geharmoniseerde meldingsinterfaces te testen;
- d) indicatieve termijnen voor het uitfaseren van oudere versies van de geharmoniseerde meldingsinterfaces voor de lidstaten en aangevers.

Hoofdstuk VI

Slotbepalingen

Artikel 15

Kosten

De algemene begroting van de Europese Unie dekt de kosten van:

- a) de ontwikkeling en het onderhoud van de IT-instrumenten die de uitvoering van deze verordening op het niveau van de Unie ondersteunen;
- b) de bevordering van het EMSWe op Unieniveau.

Artikel 16

Samenwerking met andere systemen of diensten om de handel en het vervoer te vergemakkelijken

Als bij andere rechtshandelingen van de Unie systemen of diensten zijn gecreëerd om de handel en het vervoer te vergemakkelijken, coördineert de Commissie de werkzaamheden in verband met die systemen of diensten met het oog op het verwezenlijken van synergie en het vermijden van dubbel werk.

Artikel 17

Beoordeling en verslaglegging

1. De lidstaten monitoren de toepassing van het EMSWe en brengen aan de Commissie verslag uit over hun bevindingen. Het verslag moet de volgende indicatoren bevatten:
 - a) [...]
 - b) gebruik van de geharmoniseerde meldingsinterfacemodule;
 - b bis) gebruik van de grafische gebruikersinterface;
 - c) gebruik van andere meldingsmiddelen als bedoeld in artikel 6.
 - d) [...]

De lidstaten verstrekken deze informatie jaarlijks aan de Commissie op basis van een door de Commissie te verschaffen model.

Uiterlijk acht jaar na de inwerkingtreding van deze verordening beoordeelt de Commissie de toepassing van deze verordening en dient zij bij het Europees Parlement en de Raad een evaluatieverslag over de werking van het EMSWe in op basis van de verzamelde gegevens en statistieken. Het evaluatieverslag omvat indien nodig een evaluatie van nieuwe technologieën die kunnen leiden tot een wijziging of vervanging van de geharmoniseerde meldingsinterfacemodule.

Artikel 18

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 3 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van drie jaar vanaf de inwerkingtreding van deze verordening. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden vóór het einde van de termijn van drie jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met dezelfde termijnen verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 3 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door de lidstaten aangewezen nationale deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven van 13 april 2016.

5. Als de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig artikel 3 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 19

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité voor de digitale facilitering van vervoer en handel. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011¹³.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.
3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 20

Intrekking van Richtlijn 2010/65/EU

Richtlijn 2010/65/EU wordt ingetrokken vanaf de datum van toepassing van deze verordening.

Verwijzingen naar Richtlijn 2010/65/EU worden gelezen als verwijzingen naar deze verordening.

¹³ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

Artikel 21
Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.
2. Zij is van toepassing met ingang van [PB: in te voegen datum: zes jaar na de inwerkingtreding van deze verordening].
3. De in artikel 8 ter, lid 2, bedoelde functies en de in de bijlage, deel A, punt 7, bedoelde functies in verband met douanemeldingsverplichtingen worden van kracht wanneer de in artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) nr. 952/2013 bedoelde elektronische systemen, die noodzakelijk zijn voor de toepassing van die meldingsverplichtingen, operationeel zijn, overeenkomstig het werkprogramma dat door de Commissie is opgesteld krachtens de artikelen 280 en 281 van Verordening (EU) nr. 952/2013.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement Voor de Raad

De voorzitter De voorzitter

Meldingsverplichtingen

A. Uit rechtshandelingen van de Unie voortvloeiende meldingsverplichtingen

Deze categorie meldingsverplichtingen betreft de gegevens die overeenkomstig onderstaande bepalingen moeten worden verstrekt:

1. Aanmelding voor schepen die in havens van de lidstaten aankomen en die havens verlaten

Artikel 4 van Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart (PB L 208 van 5.8.2002, blz. 10).

2. Grenscontrole op personen

Artikel 8 van Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (PB L 77 van 23.3.2016, blz. 1).

3. Aanmelding van gevaarlijke of verontreinigende stoffen aan boord

Artikel 13 van Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart (PB L 208 van 5.8.2002, blz. 10).

4. Aanmelding van afval en residuen

Artikel 6 van Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen (PB L 332 van 28.12.2000, blz. 81).

[Nieuw voorstel tot intrekking van Richtlijn 2000/59/EG:

4. Aanmelding van scheepsafval, met inbegrip van residuen

Artikelen 6 en 7 van Richtlijn 201X/XX/EU van het Europees Parlement en de Raad]

5. Verschaffing van veiligheidsinlichtingen

Artikel 6 van Verordening (EG) nr. 725/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de verbetering van de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten (PB L 129 van 29.4.2004, blz. 6).

Het formulier in het aanhangsel van deze bijlage moet worden gebruikt voor de verschaffing van de gegevenselementen die worden vereist krachtens artikel 6 van Verordening (EG) nr. 725/2004.

6. Informatie betreffende opvarenden

Artikel 4, lid 2, en artikel 5, lid 2, van Richtlijn 98/41/EG van de Raad van 18 juni 1998 inzake de registratie van de opvarenden van passagiersschepen die vanuit of naar havens in de lidstaten van de Gemeenschap varen (PB L 188 van 2.7.1998, blz. 35).

7. Douaneformaliteiten

a) formaliteiten bij aankomst:

- kennisgeving van aankomst (artikel 133 van Verordening (EU) nr. 952/2013¹);
- aanbrenge van goederen bij de douane (artikel 139 van Verordening (EU) nr. 952/2013);

¹ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

- aangifte tot tijdelijke opslag van goederen (artikel 145 van Verordening (EU) nr. 952/2013);
- douanestatus van goederen (artikelen 153, 154 en 155 van Verordening (EU) nr. 952/2013);
- elektronische vervoersdocumenten voor douanevervoer (artikel 233, lid 4, punt e), van Verordening (EU) nr. 952/2013).

b) formaliteiten bij vertrek:

- douanestatus van goederen (artikelen 153, 154 en 155 van Verordening (EU) nr. 952/2013);
- elektronische vervoersdocumenten voor douanevervoer (artikel 233, lid 4, punt e), van Verordening (EU) nr. 952/2013);
- kennisgeving van uitgang (artikel 269, lid 2, van Verordening (EU) nr. 952/2013);
- summiere aangifte bij uitgaan (artikelen 271 en 272 van Verordening (EU) nr. 952/2013);
- kennisgeving van wederuitvoer (artikelen 274 en 275 van Verordening (EU) nr. 952/2013);

8. Veilig laden en lossen van bulkschepen

Artikel 7 van Richtlijn 2001/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2001 tot vaststelling van geharmoniseerde voorschriften en procedures voor veilig laden en lossen van bulkschepen;

9. Havenstaatcontrole

Artikel 9 en artikel 24, lid 2, van Richtlijn 2009/16/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende havenstaatcontrole.

10. Statistieken over zeevervoer

Artikel 3 van Richtlijn 2009/42/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de statistiek van het zeevervoer van goederen en personen.

B. FAL-documenten en uit internationale juridische instrumenten voortvloeiende meldingsverplichtingen

Deze categorie meldingsverplichtingen betreft de informatie die overeenkomstig het FAL-Verdrag en andere desbetreffende internationale juridische instrumenten moet worden verstrekt.

1. FAL 1: algemene melding
2. FAL 2: melding van de lading
3. FAL 3: melding van de scheepsvoorraden
4. FAL 4: melding van de bezittingen en goederen van de bemanningsleden
5. FAL 5: bemanningslijst
6. FAL 6: passagierslijst
7. FAL 7: gevaarlijke goederen
8. Maritieme gezondheidsverklaring

C. Uit nationale wetgeving en voorschriften voortvloeiende meldingsverplichtingen

AANHANGSEL²

FORMULIER BEVEILIGINGSINFORMATIE VOOR SCHEPEN VÓÓR AANKOMST VOOR ALLE SCHEPEN VOORAFGAAND AAN DE AANKOMST IN EEN HAVEN VAN EEN EU-LIDSTAAT

Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS 1974)
VOORSCHRIFT 9 van hoofdstuk XI-2 en ARTIKEL 6, LID 3, VAN VERORDENING (EG)
NR. 725/2004)

Gegevens van het schip en contactgegevens			
IMO-nummer		Naam van het schip	
Haven van registratie		Vlaggenstaat	
Scheepstype		Radoroepnummer	
Brutotonnage		Inmarsat-oproepnummers (indien beschikbaar)	
Naam en identificatienummer van de maatschappij		Naam en 24-uurscontactgegevens van de BBF	
Aankomsthaven		Aankomsthavenfaciliteit (indien gekend)	
Haven- en havenfaciliteitinformatie			
Verwachte datum en tijd van aankomst van het schip in de haven (ETA)			
Voornaamste doel van de aanloop			

² *Moet worden omgezet in een lijst.*

Volgens SOLAS-voorschrift 9.2.1 van hoofdstuk XI-2 vereiste informatie							
Heeft het schip een geldig internationaal scheepsbeveiligingscertificaat (ISSC)?	JA	ISSC	NEE - waarom niet?		Afgegeven door (naam instantie of EBB)	Vervaldatum (dd/mm/jjjj)	
Heeft het schip een goedgekeurd scheepsbeveiligingsplan aan boord?	JA	NEE	Huidig beveiligingsniveau van het schip?	Beveiliging Niveau 1	Beveiliging Niveau 2	Beveiliging Niveau 3	
Locatie van het schip op het tijdstip waarop het verslag wordt opgemaakt							
Vermeld de laatste tien aanlopen in havenfaciliteiten in chronologische volgorde (meest recente aanloop eerst):							
Nr	Van (dd/mm/jjjj)	Tot (dd/mm/jjjj)	Haven	Land	UN/LOCODE (indien voorhanden)	Haven-faciliteit	Beveiligingsniveau
1							BN=
2							BN=
3							BN=
4							BN=
5							BN=
6							BN=
7							BN=
8							BN=
9							BN=
10							BN=

Zijn er voor het schip speciale of aanvullende beveiligingsmaatregelen genomen, behalve die van het goedgekeurde scheepsbeveiligingsplan?		JA	NEE
Zo JA, vermeld hieronder de speciale of aanvullende beveiligingsmaatregelen voor het schip.			
Nr. (zoals hierboven)	Speciale of aanvullende beveiligingsmaatregelen voor het schip		
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
Vermeld de schip-tot-schipactiviteiten, in chronologische volgorde (meest recente eerst), die tijdens de laatste tien aanlopen in de bovenvermelde havenfaciliteiten werden uitgevoerd. Breid de tabel hieronder zo nodig verder uit op een afzonderlijke pagina – vermeld het totale aantal schip-tot-schipactiviteiten:			

Werden de in het goedgekeurde beveiligingsplan bepaalde beveiligingsprocedures gehandhaafd tijdens elk van deze schip-tot-schipactiviteiten?					JA	NEE
Zo NEE, verstrek in de laatste kolom details van de ter plaatse toegepaste beveiligingsmaatregelen.						
Nr.	Van (dd/mm/jjjj)	Tot (dd/mm/jjjj)	Locatie of lengte- en breedtegraad	Schip-tot- schipactiviteit	Ter plaatse toegepaste beveiligingsmaatregelen	
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
Algemene omschrijving van de lading aan boord van het schip						
Bevat het schip gevaarlijke stoffen die behoren tot de klassen 1, 2.1, 2.3, 3, 4.1, 5.1, 6.1, 6.2, 7 of 8 van de IMDG-code?				JA	NEE	Zo JA, bevestig dat het Dangerous Goods Manifest (of het relevante uittreksel) als bijlage is toegevoegd
Bevestig dat een exemplaar van de bemanningslijst van het schip als bijlage is toegevoegd				JA	Bevestig dat een exemplaar van de passagierslijst van het schip als bijlage is toegevoegd	
					JA	

Andere veiligheidsinformatie			
Wenst u enige andere veiligheidskwesties te melden?	JA	Verstrek details:	NEE
Agent van het schip in de beoogde aankomsthaven			
Naam:		Contactgegevens (telefoonnr.):	
Identificatie van de persoon die de informatie verstrekt			
Titel of functie (schrappen wat niet past): Kapitein/SBF/BBF/agent van het schip (als bovenvermeld)	Naam:	Handtekening:	
Datum/tijdstip/plaats waar het verslag werd opgemaakt			
